

Katkeruus pois II

Efesolaikirje 6:10 – 13

10. Lopuksi, vahvistukaa Herrassa ja hänen väkevyytensä voimassa.
11. Pukekaa ylenne Jumalan koko sota-asu, voidaksenne kestää perkeleen kavalat juonet.
12. Sillä meillä ei ole taistelu verta ja lihaa vastaan, vaan **hallituksia** (*arkhē* – N680 – *alku, ensimmäinen; hallitus*) vastaan, valtoja vastaan, tässä pimeydessä hallitsevia maailmanvaltiaita vastaan, pahuuden henkiolentoja vastaan taivaan avaruuksissa.
13. Sentähden ottakaa päällenne Jumalan koko sota-asu, voidaksenne pahana päivänä tehdä vastarintaa ja kaikki suoritettuanne pysyä pystyssä.

Tässä sana **hallituksia** edustaa pahuuden henkiolentojen hierarkiassa voimaltaan kaikkein suurimpia ja asemaltaan kaikkein korkeimpia demoneita ("saastaisia henkiä") alaisineen. Minä käyttäisin sanaa *ruhtinaskunta*. Ruhtinaskunnassa on ruhtinas, joka on ylin ja sitten kaikki sen alaiset alenevassa järjestyksessä.

Tällaisia ruhtinaskuntia ovat esim. pelon ruhtinaskunta ja katkeruuden ruhtinaskunta. Näiden lisäksi aiheita joihin pahuuden ruhtinaskunnat keskittyvät ovat katkeruus itseään kohtaan tai itsetuhoisuus, kateus, rakkaudettomuus, epäusko ja okkultismi.

Uudessa testamentissa on kreikankielinen substantiivi **pikria** – *katkeruus*, jonka sananvartalosta on verbi *katkeroittaa* tai *katkeroitua*, adjektiivi *katkera* ja adverbii *katkerasti* (Novumin numerointijärjestelmän sanat N3556 – 3559/Strong's numerointijärjestelmän sanat 4087 – 4090). Näitä on käytetty yhteensä 10 kertaa.

Kielitoimiston sanakirjan mukaan adjektiivi *katkera* tarkoittaa **raskas, vaikea, kipeä, tuskallinen**. "*Koiruoho on maultaan katkera*." Vesi tai jokin muu juoma voi olla katkeraa.

Ap.t. 8:13 ja 20 – 24

13. Ja Simon itsekkin uskoi, ja kasteen saatuaan hän pysytteli Filippuksen seurassa; ja nähdessään ihmeitä ja suuria, voimallisia tekoja hän hämmästyi.
20. Mutta Pietari sanoi hänelle (*Noita-Simonille*): "Menköt rahasi sinun kanssasi kadotukseen, koska luulet Jumalan lahjan olevan rahalla saatavissa.
21. Ei sinulla ole osaa eikä arpaa tähän sanaan, sillä sinun sydämesi ei ole oikea Jumalan edessä.
22. Tee siis parannus ja käänny tästä pahuudestasi ja rukoile Herraa - jos ehkä vielä sinun sydämesi ajatus sinulle anteeksi annetaan.
23. Sillä minä näen sinun olevan täynnä **katkeruuden** sappea ja kiinni vääryyden siteissä."
24. Niin Simon vastasi ja sanoi: "Rukoilkaa te minun edestäni Herraa, ettei minulle tapahtuisi mitään siitä, mitä te olette sanoneet".

Room. 3:9 – 18

9. Miten siis on? Olemmeko me (*juutalaiset*) parempia? Emme suinkaan. Mehän olemme edellä osoittaneet, että kaikki, niin hyvin juutalaiset kuin kreikkalaiset, ovat synnin alla,

10. niinkuin kirjoitettu on: "Ei ole ketään vanhurskasta, ei ainoatakaan,
11. ei ole ketään ymmärtäväistä, ei ketään, joka etsii Jumalaa;
12. kaikki ovat poikenneet pois, kaikki tyynni kelvottomiksi käyneet; ei ole ketään, joka tekee sitä, mikä hyvä on, ei yhden yhtäkään.
13. Heidän kurkkunsa on avoin hauta, kielellänsä he pettävät, kyykäärmeen myrkkyä on heidän huultensa alla;
14. heidän suunsa on täynnä kirousta ja **katkeruutta**.
15. Heidän jalkansa ovat nopeat vuodattamaan verta,
16. hävitys ja kurjuus on heidän teillänsä,
17. ja rauhan tietä he eivät tunne.
18. Ei ole Jumalan pelko heidän silmäinsä edessä." (*Psalmeissa ja Jesajassa*)

Efesolaikirje 4:29 – 32

29. Mikään rietas (*huono, kelvoton*) puhe älköön suustanne lähtekö, vaan ainoastaan (*ei tekstissä*) sellainen, mikä on rakentavaista ja tarpeellista ja on mieluista (*tuottaa armon*) niille, jotka kuulevat.
30. Älkääkä saattako murheelliseksi Jumalan Pyhää Henkeä, joka on teille annettu sinetiksi lunastuksen päivään saakka.
31. Kaikki **katkeruus** ja kiivastus ja viha ja huuto ja herjaus, kaikki pahuus (*kaiken pahuuden kanssa*) olkoon kaukana (*otettakoon pois*) teistä.
32. Ja Olkaa sen sijaan (*ei tekstissä*) toisianne kohtaan ystävällisiä, hyväsydämisiiä, anteeksiantavaisia toisellenne, niinkuin Jumalakin on Kristuksessa teille anteeksi antanut.

Katkeruuden ruhtinaskunnassa voimme ajatella olevan seuraavia ominaisuuksia edustavia demoneja pienimmästä suurimpaan: anteeksiantamattomuus, närkästys ja mielipaha, kosto, viha ja kiivastus, väkivalta, murha.

Matteus 18:15 – 17

15. Mutta jos veljesi rikkoo sinua vastaan, niin mene ja nuhtele häntä kahdenkesken; jos hän sinua kuulee, niin olet voittanut veljesi.
16. Mutta jos hän ei sinua kuule, niin ota vielä yksi tai kaksi kanssasi, 'että jokainen asia vahvistettaisiin kahden tai kolmen todistajan sanalla.'
17. Mutta jos hän ei kuule heitä, niin ilmoita seurakunnalle. Mutta jos hän ei seurakuntaakaan kuule, niin olkoon hän sinulle, niinkuin olisi pakana ja publikaani (*veronkantaja, tullimies*).

I Kor. 6:1 – 7

- Kuinka rohkenee kukaan teistä, jolla on riita-asia toisen kanssa, käydä oikeutta vääräin edessä? Miksei pyhien edessä?
2. Vai ettekö tiedä, että pyhät tulevat maailman tuomitsemaan? Ja jos te tuomitsette maailman, niin ettekö kelpaa ratkaisemaan aivan vähäpätöisiä asioita?
 3. Ettekö tiedä, että me tulemme tuomitsemaan enkeleitä, emmekö sitten maallisia asioita?
 4. Jos teillä siis on maallisia asioita ratkaistavina, nekö te asetatte tuomareiksi, jotka ovat halveksittuja seurakunnassa?
 5. Teidän häpeäksenne minä tämän sanon. Eikö teidän joukossanne sitten ole yhtäkään viisasta, joka voisi ratkaista veljien välin?
 6. Vaan veli käy oikeutta veljen kanssa, vieläpä uskottomain edessä!

7. Teille on jo yleensä vaurioksi, että kärejätte keskenänne. Miksi ette ennemmin salli tehdä vääryyttä itsellenne? Miksi ette ennemmin anna riistää omaanne?

I Johannes 3:15

15. Jokainen, joka vihaa veljeänsä, on murhaaja; ja te tiedätte, ettei kenessäkään murhaajassa ole iankaikkista elämää, joka hänessä pysyisi.

Kain ja Aabel

I Mooses 4:1 – 16

Ja mies yhtyi vaimoonsa Eevaan; ja tämä tuli raskaaksi ja synnytti Kainin (1) ja sanoi: "Minä olen saanut pojan Herran avulla."

2. Ja taas hän synnytti pojan, veljen Kainille, Aabelin. Ja Aabelista tuli lampuri, mutta Kainista peltomies.

3. Ja jonkun ajan kuluttua tapahtui, että Kain toi maan hedelmistä uhrilahjan Herralle;

4. ja myöskin Aabel toi uhrilahjan laumansa esikoisista, niiden rasvoista. Ja Herra katsoi Aabelin ja hänen uhrilahjansa puoleen;

5. mutta Kainin ja hänen uhrilahjansa puoleen hän ei katsonut. **Silloin Kain vihastui kovin**, ja hänen hahmonsa synkistyi.

6. Ja Herra sanoi Kainille: "Miksi olet vihastunut, ja miksi hahmosi synkistyy?"

7. Eikö niin: jos teet hyvin, voit kohottaa katseesi; mutta jos et hyvin tee, niin väijyy synti ovella, ja sen halu on sinuun, **mutta hallitse sinä sitä!**"

Tällä kohtaa Kain olisi voinut tehdä parannuksen. Hän olisi voinut katua reaktiotaan, antaa isälleen Aadamille anteeksi ja pyytää Jumalalta apua vihansa hallinnassa, mutta hän teki toisenlaisen valinnan.

8. Ja Kain sanoi veljellensä Aabelille: "Menkäämme kedolle". Ja heidän kedolla ollessansa Kain karkasi veljensä Aabelin kimppuun ja tappoi hänet.

9. Niin Herra sanoi Kainille: "Missä on veljesi Aabel?" Hän vastasi: "En tiedä; olenko minä veljeni vartija?"

10. Ja hän sanoi: "Mitä olet tehnyt? Kuule, veljesi veri huutaa minulle maasta.

11. Ja nyt ole kirottu ja karkoitettu pois tältä vainiolta, joka avasi suunsa ottamaan veljesi veren sinun kädestäsi.

12. Kun maata viljelet, ei se ole enää sinulle satoansa antava; kulkija ja pakolainen pitää sinun oleman maan päällä."

13. Ja Kain sanoi Herralle: "Syyllisyyteni on suurempi, kuin että sen kantaa voisin.

14. Katso, sinä karkoitat minut nyt pois vainiolta, ja minun täytyy lymytä sinun kasvojesi edestä ja olla kulkija ja pakolainen maan päällä; ja kuka ikinä minut kohtaa, se tappaa minut."

15. Mutta Herra sanoi hänelle: "Sentähden, kuka ikinä tappaa Kainin, hänelle se pitää seitsenkertaisesti kostettaman". Ja Herra pani Kainiin merkin, ettei kukaan, joka hänet kohtaisi, tappaisi häntä.

Tälläkin kohtaa Kain olisi voinut tehdä parannuksen, mutta hän päätti toisin.

16. Niin Kain poistui Herran kasvojen edestä ja asettui asumaan Noodin maahan, itään päin Eedenistä.

Jaakob 3:4 – 16

4. Katso, laivatkin, vaikka ovat niin suuria ja tuimain tuulten kuljetettavia, ohjataan varsin pienellä peräsimellä, minne perämiehen mieli tekee.
5. Samoin myös kieli on pieni jäsen ja voi kuitenkin kerskata suurista asioista. Katso, kuinka pieni tuli, ja kuinka suuren metsän se sytyttää!
6. Myös kieli on tuli, on vääryyden maailma; kieli on se meidän jäsenistämme, joka tahraa koko ruumiin, sytyttää tuleen elämän pyörän, itse syttyen helvetistä.
7. Sillä kaiken luonnon, sekä petojen että lintujen, sekä matelijain että merieläinten luonnon, voi ihmisluonto kesyttää ja onkin kesyttänyt;
8. mutta kieltä ei kukaan ihminen voi kesyttää; se on levoton ja paha, täynnä kuolettavaa myrkkyä.
9. Kielellä me kiitämme Herraa ja Isää, ja sillä me kiroamme ihmisiä, Jumalan kaltaisiksi luotuja;
10. samasta suusta lähtee kiitos ja kirous. Näin ei saa olla, veljeni.
11. Uhkuuko lähde samasta silmästä makeaa ja **karvasta** vettä?
12. Eihän, veljeni, viikunapuu voi tuottaa öljymarjoja eikä viinipuu viikunoita? Eikä myöskään suolainen lähde voi antaa makeata vettä.
13. Kuka on viisas ja ymmärtäväinen teidän joukossanne? Tuokoon hän näkyviin tekonsa hyvällä vaelluksellaan viisauden sävyisyydessä.
14. Mutta jos teillä on **katkera** kiivaus ja riitaisuus sydämessänne, niin älkää kerskatko älkääkä valhetelko totuutta vastaan.
15. Tämä ei ole se viisaus, joka ylhäältä tulee, vaan se on maallista, sielullista, riivaajien viisautta.
16. Sillä missä kiivaus ja riitaisuus on, siellä on epäjärjestys ja kaikkalainen paha meno.

Hebr. 12:14 ja 15

14. Pyrkikää rauhaan kaikkien kanssa ja pyhitykseen, sillä ilman sitä ei kukaan ole näkevä Herraa;
15. ja pitäkää huoli siitä, ettei kukaan jää osattomaksi Jumalan armosta, "ettei mikään **katkeruuden** juuri pääse kasvamaan ja tekemään häiriötä", ja monet sen kautta tule saastutetuiksi,

Room. 7:4 – 15

4. Niin, veljeni, teidätkin on kuoletettu laista Kristuksen ruumiin kautta, tullaksenne toisen omiksi, hänen, joka on kuolleista herätetty, että me kantaisimme hedelmää Jumalalle.
5. Sillä kun olimme lihan vallassa, niin synnin himot, jotka laki herättää, vaikuttivat meidän jäsenissämme, niin että me kannoimme hedelmää kuolemalle,
6. mutta nyt me olemme irti laista ja kuolleet pois siitä, mikä meidät piti vankeina, niin että me palvelemme Jumalaa Hengen uudessa tilassa emmekä kirjaimen vanhassa.
7. Mitä siis sanomme? Onko laki syntiä? Pois se! Mutta syntiä en olisi tullut tuntemaan muuten kuin lain kautta; sillä en minä olisi tiennyt himosta, ellei laki olisi sanonut: "Älä himoitse".
8. Mutta kun synti otti käskysanasta aiheen, herätti se minussa kaikkinaisia himoja; sillä ilman lakia on synti kuollut.
9. Minä elin ennen ilman lakia; mutta kun käskysana tuli, niin synti virkosi,
10. ja minä kuolin. Niin kävi ilmi, että käskysana, joka oli oleva minulle elämäksi, olikin minulle kuolemaksi.

11. Sillä kun synti otti käskysanasta aiheen, petti se minut ja kuoletti minut käskysanan kautta.
12. Niin, laki on kuitenkin pyhä ja käskysana pyhä, vanhurskas ja hyvä.
13. Onko siis hyvä tullut minulle kuolemaksi? Pois se! Vaan synti, että se synniksi nähtäisiin, on hyvän kautta tuottanut minulle kuoleman, että synti tulisi ylenmäärin synnilliseksi käskysanan kautta.
14. Sillä me tiedämme, että laki on hengellinen, mutta minä olen lihallinen, myyty synnin alaisuuteen.
15. Sillä minä en tunne omakseni sitä, mitä teen; sillä minä en toteuta sitä, mitä tahdon, vaan mitä minä vihaan, sitä minä teen.

Kol. 3:1 – 24

Jos te siis (*koska*) olette herätetyt Kristuksen kanssa, niin etsikää sitä, mikä on ylhäällä, jossa Kristus on, istuen Jumalan oikealla puolella.

2. Olkoon mielenne siihen, mikä ylhäällä on, älköön siihen, mikä on maan päällä.
3. Sillä te olette kuolleet, ja teidän elämänne on kätkeytynä Kristuksen kanssa Jumalassa;
4. kun Kristus, meidän elämämme, ilmestyy, silloin tekin hänen kanssaan ilmestytte kirkkaudessa.
5. Kuolettakaa siis maalliset jäsenenne: haureus, saastaisuus, kiihko, paha himo ja ahneus, joka on epäjumalanpalvelusta,
6. sillä niiden tähden tulee Jumalan viha,
7. ja niissä tekin ennen vaelsitte, kun niissä elitte.
8. Mutta nyt pankaa tekin pois ne kaikki: viha, kiivastus, pahuus, herjaus ja häpeällinen puhe suustanne.
9. Älkää puhuko valhetta toisistanne, te, jotka olette riisuneet pois vanhan ihmisen tekoinensa
10. ja pukeutuneet uuteen, joka uudistuu tietoon, Luojansa kuvan mukaan.
11. Ja tässä ei ole kreikkalaista eikä juutalaista, ei ympärileikkausta eikä ympärileikkaamattomuutta, ei barbaaria, ei skyyttalaista, ei orjaa, ei vapaata, vaan kaikki ja kaikissa on Kristus.
12. Pukeutukaa siis te, jotka olette Jumalan valituita, pyhiä ja rakkaita, sydämelliseen armahtavaisuuteen, ystävällisyyteen, nöyryyteen, sävyisyyteen, pitkämielisyyteen,
13. kärsikää (*sietäkää*) toinen toistanne ja **antakaa toisillenne anteeksi**, jos kenellä on moitetta toista vastaan. Niinkuin Herrakin on antanut teille anteeksi, niin myös te antakaa.
14. Mutta kaiken tämän lisäksi pukeutukaa rakkauteen, mikä on täydellisyyden side.
15. Ja vallitkoon teidän sydämissänne Kristuksen rauha, johon te olette kutsututkin yhdessä ruumiissa, ja olkaa kiitolliset.
16. Runsaasti asukoon teissä Kristuksen sana; opettakaa ja neuvokaa toinen toistanne kaikessa viisaudessa, (*ja veisatkaa*) psalmeilla, kiitosvirsillä ja hengellisillä lauluilla, veisaten kiitollisesti Jumalalle sydämissänne.
17. Ja kaikki, minkä teette sanalla tai työllä, kaikki tehkää Herran Jeesuksen nimessä (*miten?*), kiittäen Isää Jumalaa hänen kauttansa (*kielillä puhuen*).
18. Vaimot, olkaa miehillenne alamaiset, niinkuin sopii Herrassa.
19. Miehet, rakastakaa vaimojanne, älkääkään olko heitä kohtaan **katkerat**.
20. Lapset, olkaa vanhemmillenne kuuliaiset kaikessa, sillä se on otollista Herrassa.
21. Isät, älkää kiihoittako lapsianne, etteivät he kävisi aroiksi.

22. Palvelijat, olkaa maallisille isännillenne kaikessa kuuliaiset, ei silmänpalvelijoina, ihmisille mieliksi, vaan sydämen yksinkertaisuudessa peljäten Herraa.
23. Kaikki, mitä teette, se tehkää sydämestänne, niinkuin Herralle eikä ihmisille,
24. tietäen, että te saatte Herralta palkaksi perinnön; te palvelette Herraa Kristusta.

Herran ohjeita mielen uudistamiseen

”Jostakin se on aloitettava.

Kaikki ovat joskus katuneet tekojaan, purreet huultaan ja toivoneet, etteivät olisi tehneet tai sanoneet jotakin. Varsinkin uskovat tekevät näin, koska he tunnistavat tehneensä väärin. Jos tästä alkaa, niin asia etenee seuraavalla tavalla:

1. Aloita kielillä puhuminen.
2. Rauhoitu. (Kolossalaiskirje 3:15)
3. Ota asia esille. Kerro minulle mitä kadut.
4. Kysy minulta, miten se korjataan.
5. Minä korjaan: minä kerron miten ja pyhä henki pyyhkii pahan pois.
6. Ota aikaa joka päivä tätä varten.
7. Tee tästä päivittäinen tapa. Kun totut tähän voit uudistaa mieltäsi joka päivä rauhassa. Siitä ei tule niin kivuliasta tai epämukavaa, kun otat asioita esille säännöllisesti.

Älä odota, että jotakin menee huonosti, että suutut jostakin ja taas teet jotakin, mitä kadut. Suuttumuksesi syyt ovat jo sisälläsi. Ota ne itse esille. Siis, kun sinä tiedät, että sinulla on taipumusta esim. vihostua, ota se itse esille. ’Laita kissa pöydälle’. Kerro minulle, niin minä autan. Älä soimaa itseäsi, vaan kerro minulle. Pyhä henki näyttää sinulle, mistä on kysymys.

Kun kysyt minulta omia asioitasi, minä vastaan sinulle aina ja kerron, mitä sinun on syytä tietää. Jos kysyt toista ihmistä koskien, voi olla, ettet saa vastausta, tai että sanon, ettei se kuulu sinulle.”

Efesolaiskirje 6:10 – 13

10. Lopuksi, vahvistukaa Herrassa ja hänen väkevyytensä voimassa.
11. Pukekaa ylleenne Jumalan koko sota-asu, voidaksenne kestää perkeleen kavalat juonet.
12. Sillä meillä ei ole taistelu verta ja lihaa vastaan, vaan **hallituksia** (*arkhē* – **N680** – *alku, ensimmäinen; hallitus*) vastaan, valtoja vastaan, tässä pimeydessä hallitsevia maailmanvaltiaita vastaan, pahuuden henkiolentoja vastaan taivaan avaruuksissa.
13. Sentähden ottakaa päällenne Jumalan koko sota-asu, voidaksenne pahana päivänä tehdä vastarintaa ja kaikki suoritettuanne pysyä pystyssä.